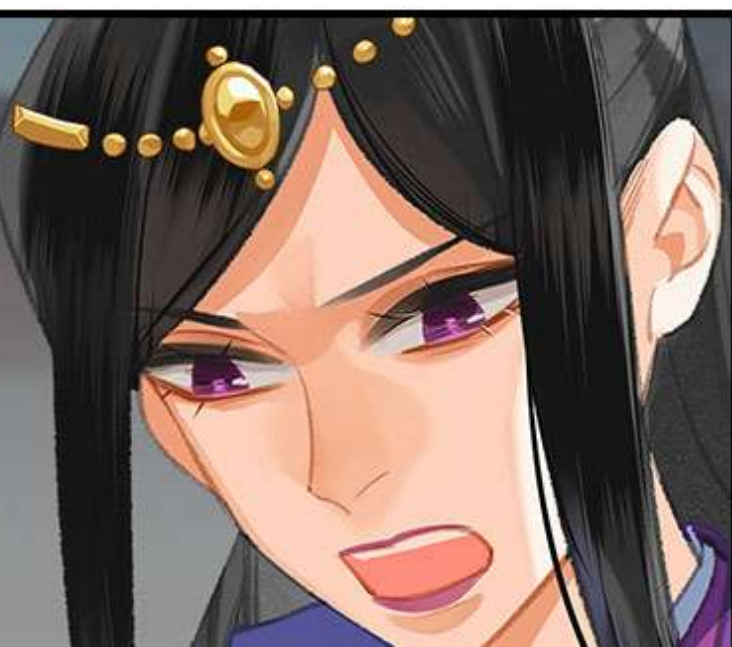

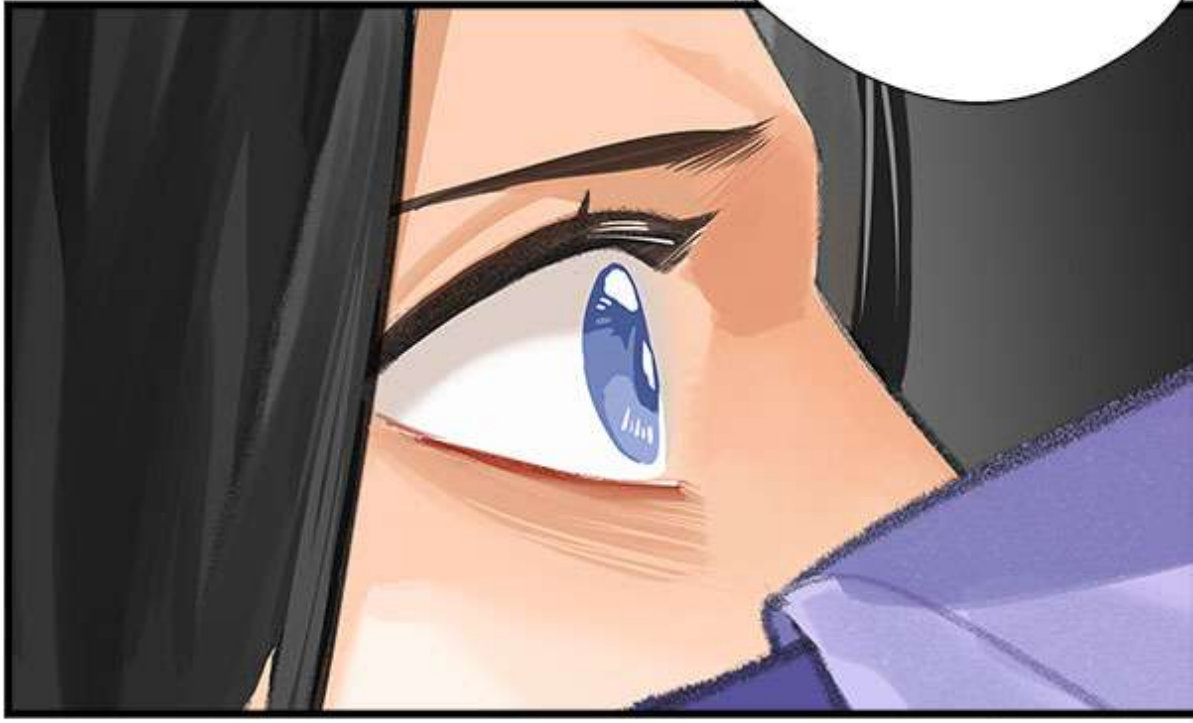
ท่านแม่
เอาเสื้อจื่อเตียน
ให้ข้าทำไม

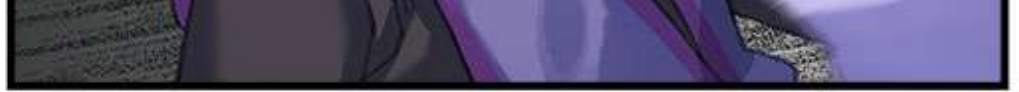
ให้เจ้าแล้ว
ต่อไปก็จะเป็นของเจ้า!

ท่านจะไม่ไป
กับพวกเรารึ้อ?

ท่านแม่

ท่านกำลังจะ
ทำอะไร?!

ไม่ต้องทำตัวเป็น
กระต่ายตื่นตูมไป
พอถึงที่ที่ปลอดภัย

มันก็จะคลาย
ออกเอง

เว่ยอิง!
ฟังข้าให้ดี!

ปกป้องเจียงเจิ้งให้ดี
ต่อให้ตาย
ก็ต้องปกป้องเขา
เข้าใจหรือไม่?!

ฮูหยินอวี!

ท่านแม่ ท่านพ่อ
ยังไม่กลับมาเลย
มีเรื่องอะไรพวกเรา
เผชิญมันไปด้วยกัน
ไม่ได้หรือ?!

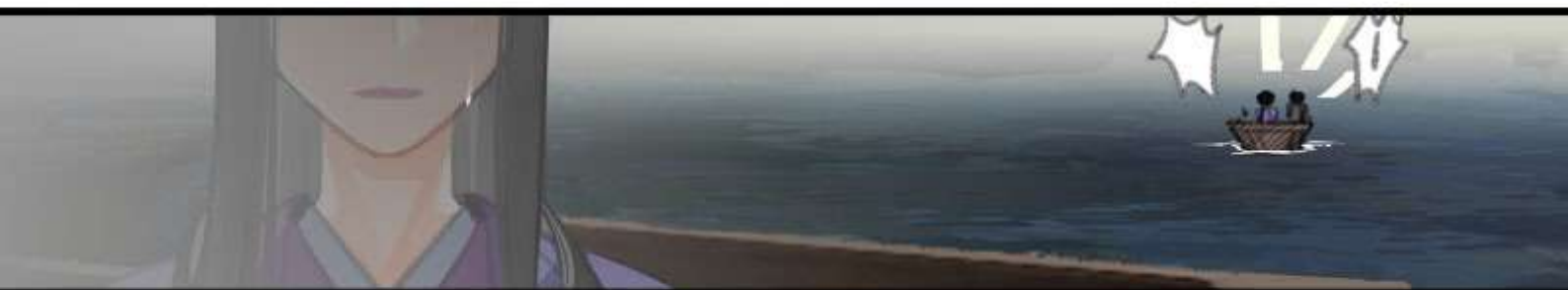

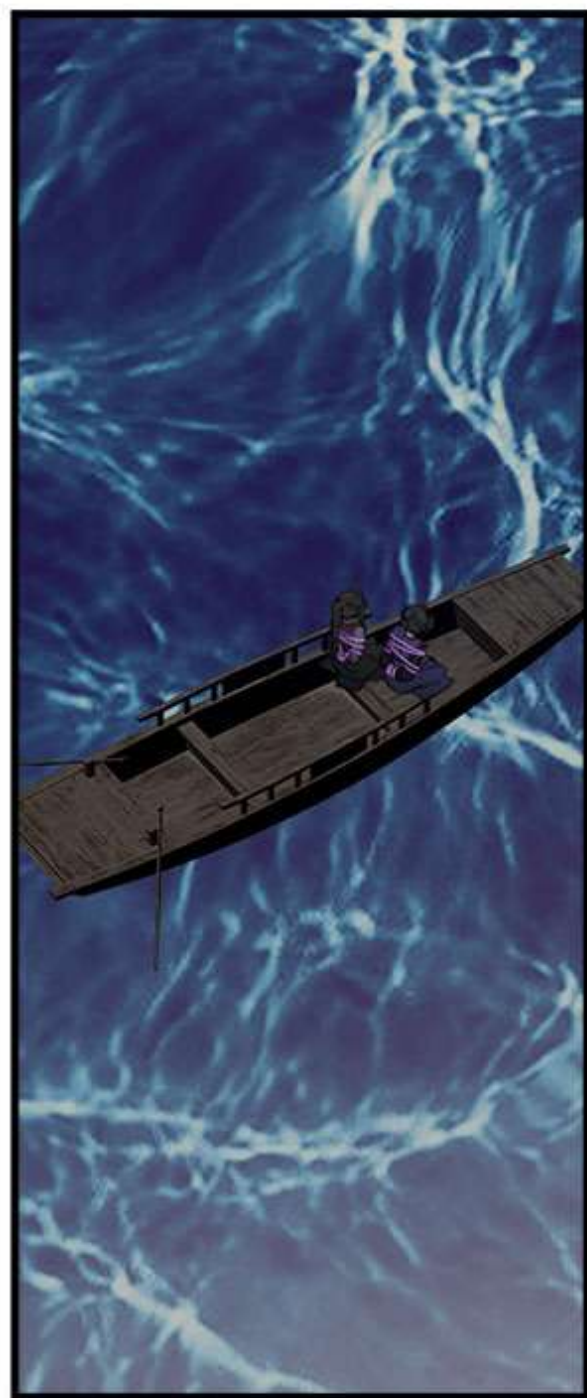
ไม่กลับ
ก็ไม่ต้องกลับ

คืบ

ข้าแยกกับเขา
แล้วจะทำอะไร
ไม่ได้รี?!

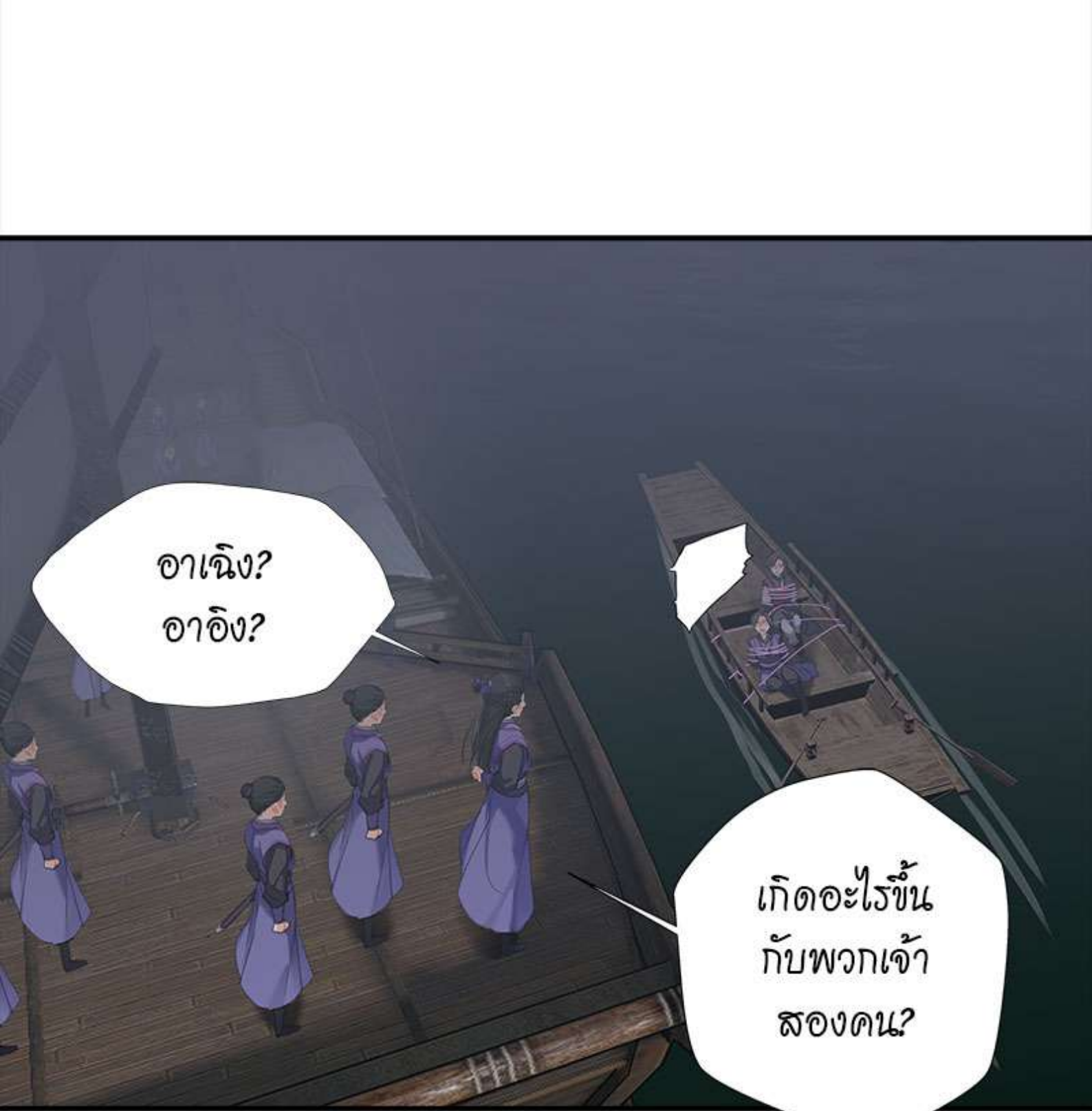

ท่านลุงเจียง!

ท่านลุงเจียง
กลับมาแล้ว!

อาเจ็ง?
อาอิง?

A group of five women in purple robes and black headpieces stand on a wooden pier. They are looking towards a small boat on the water. The scene is set at night or in a dark, misty environment. The pier is made of dark wood, and the boat is also wooden. The water is dark and calm.

เกิดอะไรขึ้น
กับพวกเจ้า
สองคน?

A close-up of the boat from the pier. Two people are visible inside. One person is sitting and looking towards the pier. The other person is partially visible behind them. The boat is small and narrow, with a simple wooden structure.

ท่านพ่อ
รีบปล่อย

พวกรา!

นี่มัน
เสียใจเตียนของแม่เจ้า
มันฟังเจ้าของ เกรงว่า
จะไม่ยอมให้ข้า...

แล้วจื่อเตียน
ให้เราเป็นเจ้าของ
ตั้งแต่เมื่อไหร่
กัน?

วันนี้คนของ
ตระกูลเวิน บุกเข้ามา
ที่ตระกูลของเราแล้ว
ท่านแม่กำลังต่อสู้กับเจ้า
ฝ่ามือสลายจินตาน
นั่นอยู่!

ท่านพ่อ
พวกเราต้องรีบ
กลับไปช่วย
ท่านแม่!

ฝ่ามือสลาย

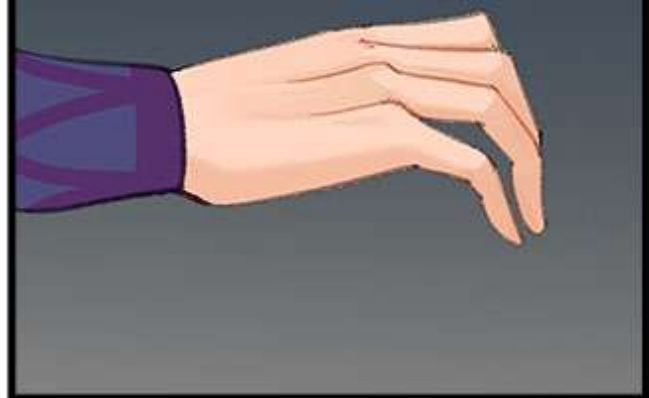

ท่านลุงเจียง!

พวกเรากลับไป
หาท่านแม่ด้วยกัน
ไม่ได้หรือ?!

ต้องปลดออกน่ะ
อาเจ็ง

ไม่รู้ว่าเวลาผ่านไปนานแค่ไหน

